

Middle Black Sea Journal of Communication Studies

International Peer-Reviewed Journal

<http://dergipark.gov.tr/mbsjcs>

Research/Araştırma

Middle Black Sea Journal of Communication Studies. 2017. 2(2): 64-70

Yeni İletişim Ortamı Olarak Sosyal Ağların E-Öğrenmede Etkileşimi Arttırmadaki Rolü*

Ayşe Nur Görge¹

İnönü Üniversitesi,

İletişim Fakültesi, Gazetecilik Bölümü

Özet

Eğitim alanındaki teknolojik gelişmeler, e- öğrenme kavramını yaygınlaştırmaktadır. E- öğrenme ortamlarıyla desteklenen eğitim programları verimli ve etkin eğitim sağlamaktadır. E- öğrenme ortamları, öğrenci merkezli öğrenme, işbirlikli öğrenme ve aktif öğrenme gibi olanaklar sağlar. Bu çalışmada öğrencilerin e- öğrenmeye bakış açıları, teknoloji kabul modeliyle incelenmiştir. E- öğrenme ortamı olarak kullanılabilen sosyal ağların ne derece kullanıldığı ve etkileşime ne düzeyde girildiği belirlenmeye çalışılmıştır. Çalışmada, öğrencilerin sosyal ağlardan, eğitim ve iletişim bağlamında yararlanma düzeyini, öğrenen-öğrenen, öğrenen-öğretmen, öğrenen-içerik, öğrenen-arayüz etkileşim düzeyleri ve öğrencilerin e- öğrenmeye nasıl baktıklarına ışık tutmaya çalışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Etkileşim, E- öğrenme, Sosyal Ağlar.

The Role of Social Network as a New Channel for Communication in Enhancing E-Learning Interactions

Abstract

The technological developments in the area of education popularize the notion of e-learning. Educational programs propped up by e-learning environments are seen to have provided the training with a more fruitful and active content. The areas of e-learning enable student centered learning, cooperative experience and active training. This work, with the help of technology of acceptance model, aims to analyse student perceptions as regards to the e-learning. It there by purports to investigate to what extent students use those available social networks, as e-learning platforms, to enter inter actions. Under this broad title this paper delves in to the following queries: the degree to which students make use of social networks for educational and communicative purposes; the level at which learner-learner, learner instructor, learner-interface, learner-content inter actions take place; and, finally, students' perception of e-learning.

Key Words: Interaction, E- learning, Social Networks.

© 2017 OMU

* Bu makale, Prof. Dr. Erhan Akyazı'nın danışmanlığında Ayşe Nur Görge tarafından hazırlanmış "Yeni İletişim Ortamı Olarak Sosyal Ağların E- öğrenmede Etkileşimi Arttırmadaki Rolü" isimli Yüksek Lisans tezinden üretilmiştir.

¹ Arş. Gör., Tel: +90 422 377 30 00 / 199, E-Mail Adresi: ayse.dogan@inonu.edu.tr

1. Giriş

Küreselleşen dünyada bilgiye ulaşma, yayma önemli boyutlara ulaşmıştır. Ekonominin bilgiye kullanmaya başlamışlardır. Eğitim alanındaki teknolojik gelişmeler, eğitimi e- öğrenme ortamlarına taşımıştır. E-öğrenme ortamlarıyla desteklenen eğitim programları, sınıf dayalı hale gelmesi, teknolojinin gelişimi, internet kullanımının yaygınlaşması, e- dönüşüm sürecini başlatmıştır. Bireyler hizmete ulaşmak ve iletişim ihtiyaçlarını karşılamak için yeni iletişim ortamlarını ortamının sanal ortama taşıyabileceğini göstermiştir. Yeni bir iletişim ortam olan e- öğrenme ortamlarının etkileşimi ne yönde etkileyeceğinden bahsedilmiştir. Bilişim teknolojilerinin eğitimsel içeriğe ulaşmada kullanılmasına e- öğrenme denilmektedir. Zaman ve mekandan bağımsız öğrenmeyi sağlayan e- öğrenme ortamları, eğitim de etkileşimlilik, öğrenci merkezli öğrenme, işbirlikli öğrenme, grupla çalışma ve aktif öğrenme gibi olanaklar sağlar.

E- öğrenme yaşam boyu, bireysel ve etkileşimli bir öğrenme sağlamaktadır. E- öğrenme ortamlarında, öğretmenler derslere yönelik içerik paylaşımında bulunabilir, öğrencilerle iletişime geçilebilirler. Coğrafi şartlar, yoğun iş temposu, ekonomik koşulların yetersizliği gibi durumlardan dolayı örgün eğitim alamayan öğrenciler, bir e öğrenme türü olan uzaktan eğitim alabilirler.

Çalışmanın amacı, öğrencilerin e- öğrenmeye bakış açılarının, teknoloji kabul faktörleri temel alınarak analiz edilmesidir. Teknoloji kabul modeli, bireylerin yeni bir teknoloji karşısındaki tavrını nasıl önceden tahmin edilebileceği açıklanmaktadır. Teknoloji kabul edilirken, teknolojinin getireceği fayda, kullanım kolaylığı, teknolojiye yönelik tutumumuzu oluşturmaktadır. Kullanım kolaylığı ve tutum, teknolojiye yönelik niyeti etkilemektedir. Bunlar arasındaki korelasyon ve regression değerleri incelenmiştir.

Sosyal ağların eğitim amaçlı ne derece kullanıldığı ve ne düzeyde etkileşime girildiği, ölçekte yer alan maddelerle analiz edilmektedir. Ölçekte, öğrenen- öğrenen, öğretmen-öğrenen, öğrenen- içerik ve öğrenen- arayüz etkileşim düzeyleri öğrenilmeye çalışılmıştır.

2. E-Öğrenmede Etkileşim Boyutu

Bireyler, yeni iletişim teknolojileriyle kendilerini geliştirebilme ve öğrenme faaliyetleri için başka olanaklara sahip olma gibi imkanlara sahip olmuşlardır. İnsanlar, öncesinde örgün eğitim kurumlarının verdiği resmi eğitim dışında başka bir öğrenme ortamına dahil olmamaktaydı. Yeni iletişim teknolojileriyle, bireyler kendilerini geliştirme adına, yeni eğitim seçeneklerine ulaşabilmektedirler. Okullarda bu gelişmelere ayak uydurarak, eğitimde yeni öğretim olanakları sunmaya başlamışlardır. Görsel- işitsel cihazlar, uzaktan etkileşimli (interactive) öğretim sistemleri gibi çift yönlü iletişime olanak tanıyan seçeneklerde sunulmaktadır. Görüntülü eğitime önem veren iletişim altyapısı gelişmiş ülkeler, uzak coğrafyalara yönelik eğitsel programlar uygulamaktadır (Özçağlayan, 2000: 158).

2.1. E- Öğrenme

Eğitim kurumları, sosyal paylaşım siteleri ve diğer Web 2.0 araçlarını kullanarak büyük kitlelere ulaşmakta ve bu araçlar ile bilgilendirme ve eğitim çalışmaları yapmaktadır.

Günümüzde özellikle dijital nesil zamanlarının çoğunu çevrim içi olarak geçirmekte, interneti günlük hayatlarının bir parçası olarak kabul etmektedirler. Genç nüfusun yarattığı potansiyel düşünülürken, sosyal paylaşım araçları; uzaktan eğitim, yaşam boyu öğrenme ve e-öğrenme kavramları için inanılmaz fırsatlar sunmaktadır (Bozkurt, 2013).

E-öğrenme aynı zamanda eğitici ve öğrenenin fiziksel olarak farklı ortamda olmalarına rağmen, senkron ve asenkron olarak multi-ortam teknolojiyle iletişim kurdukları, öğrenenlerin kendi öğrenme hızlarına göre öğrenim görebilecekleri, sürekli ve sınırsız öğrenmeyi ilke edinmiş ortamlar anlamına da gelmektedir. İnternet bağlantı hızının artması ve teknolojinin de gelişimiyle e-öğrenme de önem kazanmaktadır. Multi ortam teknolojileri görüntü, ses ve metin parçalarından oluşan konu anlatan bölümleri, uygulama ve alıştırma içeren etkileşimli ortamlar içerir. Bu etkileşimli ortamlarla, öğrenme sırasında dinleme, katılma, sorma, deneme, düzeltme ve keşfetme gibi aktif bileşenleri kullanabilmektedir. Gerektiğinde tekrar ve alıştırma da yapılabilen, istenilen sürede de etkinliği tamamlama gibi olanaklar e-öğrenmenin avantajlarıdır (Dikbaş, 2006).

E-öğrenmenin eğitimi bireyselleştirdiği kabulü ile birlikte; çoklu öğrenme ortamına zemin hazırladığı, öğretim programlarının ve ders içeriğinin sürekli olarak sanal ortamda bulunması ile dersin sürekli tekrar edilebilmesine olanak tanıdığı bilinmektedir. İçeriğin görsel öğelerle desteklenerek, anlaşılabilirliği kolaylaştırmaya yönelik katkıları gibi faktörler e-öğrenmenin öğretme-öğrenme sürecine kattığı artılar olarak ele alınabilir. E- öğrenmenin faydaları şöyle sıralanabilir (Kayri ve Gökdaş, 2014):

- Günümüzde e-öğrenme ile sadece kayıtlı öğrenci grubuna değil, toplumun herkesimine, her yerden, her veriye ulaşma olanağı sunulabilmektedir. Bu olanaklar, bilişim teknolojilerindeki gelişime paralel olarak gittikçe daha yoğun olarak gerçekleştirilebilmektedir. Diğer taraftan, e-öğrenme kapsamında eğitim alan bireylere kendi zamanlarını yönetebilme olanağı da sunulmuştur.
- E-öğrenme, bireysel öğretimi destekleyerek bireyin öğrenmeye yönelik motivasyonunu olumlu yönde etkilemiş ve grupla öğrenmenin getirdiği psikolojik baskıyı büyük oranda ortadan kaldırmıştır. Getirdiği bu olanaklar bireyin kendi özgünlüğünü ortaya koyabilme açısından önemlidir.
- E-öğrenme ile bireyler ve/veya gruplar geleneksel yapıda ulaşma olanağı bulamayacakları farklı birey ve gruplara ulaşma olanağı bularak veri paylaşımını gerçekleştirebilmektedirler.
- E-öğrenme, öğrenmeyi daha ilginç ve çekici hale getirerek farklı kesimlerin öğrenme sürecine daha çok katılmasını sağlamada önemli bir alternatiftir. Özellikle çeşitli sertifika programlarının, lisansüstü programların “e-öğrenme” ortamından sağlanması gibi uygulamalar, yaşam boyu öğrenmenin önünü açmadı ciddi olanaklar sunmaktadır.
- Türkiye’deki eğitim kurumlarında kalabalık sınıflar günümüze kadar hep sorun olmuştur. Dolayısıyla öğretmen-öğrenci etkileşimi çok sınırlı düzeyde kalmıştır. Bunun bir yansıması olarak ortaya çıkan öğretmen-öğrenci etkileşim düzeyindeki sınırlılıkları ortadan kaldırmak ve öğretmen-öğrenci etkileşim düzeyini tüm öğrenciler için eşit düzeye taşımak açısından e-öğrenme gereklilik arz etmektedir.
- Birey, e-öğrenme kapsamında sunulan bir ders programını almak istediğinde, sadece bir web sitesine bağımlı kalmayıp aynı konuyla ilgili daha rahat anlayabileceği nesne tabanlı ve görsel birçok farklı web ortamlarından faydalanabilmektedir.

E- öğrenmenin faydaları olduğu gibi sınırlılıkları da mevcuttur. Bireylerin çalışma konusunda öz disipline sahip olmaması halinde sonucun başarısız olması, bireylerin sosyalleşme sürecinin engellenebilme ihtimali, içerik oluşturmada sürecin kapsamlı, zaman alıcı ve masraflı olması, geleneksel öğrenme alışkanlıklarından kolaylıkla vazgeçilememesi ve ilgili sektörün bilgi ve teknolojik alt yapıya sahip olma gerekliliği e-öğrenmeyi zorlaştıran etkenlerdir (Özarlan, Kubat ve Bay, 2014: 2-6).

2.2. Etkileşim ve Öğrenme İlişkisi

Karşılıklı olarak birbirini etkileme sürecine etkileşim denmektedir (Püsküllüoğlu, 1995: 571). Etkileşimli iletişim ortamlarını teknik olarak ele alırsak, iletişimde kullanılan kanallar, bilginin gönderilme hızı, kapasitesi, içerik üretimi, etkileşim seviyesi, bilgiyi saklama kapasitesi, hizmet alanı ve maliyet açısından farklılık göstermektedir. Etkileşimli iletişim ortamları, eskiyi reddetmeden, her yeni teknolojinin eskinin üzerine kurularak oluşturulmaktadır. Bu ortamların en önemli kullanım amaçlarından birisi de, bireyler arası iletişim ve kitle iletişimini sağlamalarıdır. Bireyin olaylar karşısında pasif durumdan aktif duruma geçmesi olarak da ifade edilebilir (Uğurlu, 2010: 22).

Etkileşimli iletişim modellerini incelediğimizde akla ilk gelen isim Rafaeli olmuştur.

Etkileşimli bir iletişim için en önemli şartın karşılık verebilme olduğunu belirten Rafaeli, iletişim 3 ayrı grupta incelemiştir.

- Etkileşimsiz Sistemler
- Yarı-etkileşimli sistemler
- Etkileşimli sistemler

Rafaeli, etkileşim olmadan iletişimin olabileceğini savunmuştur. Alıcı ve vericisi bitse, mesajlar geçmişten ve önceki mesajlardan bağımsız üretiliyorsa, etkileşimsiz bir iletişim mevcuttur. Yarı etkileşimli sistemlerde ise önceki mesaj alınmıştır, fakat verilen cevap bağımsızdır. Etkileşimli sistemler ise, kendisine gelen mesajı yanıtlarken, önceden aldığı

mesajlarında değerlendirmiş olmaktadır. Kişilere gelen mesajlar, önceden alınmış mesajların kapsamı altındadır, dolayısıyla tüm mesajlar anlamlı bir bütünlüktedir (Rafaelli, 1988: 111-120).

Geçtiğimiz 30 yıl boyunca, sosyal ağların kullanımının yüksek oranlarda arttığını görmekteyiz. Zaman kısıtlaması kimi zaman yüz yüze öğrenci sosyalleşmesini kısıtlarken, bilgisayar ortamı iletişim yollarını kullanan öğrenciler arkadaşlarına oranla kişisel ilişkiler kurma konusunda daha fazla fırsata sahip olmaktadır (Walther, 1995: 186).

Shirley Davis başkanlığında, 16 Nisan 1989 tarihinde Purdue üniversitesinde yapılan panelin başlığı: "Etkileşim: Uzaktan eğitimin şaşırtıcı bileşenleri". Panelde, Arnold Seigal, Ellen Wagner, Nofflet Williams ve Moore sorduğu sorular:

Etkili öğrenme için gerekli etkileşim seviyesi ne olmalıdır?

İyi bir etkileşim nedir?

Nasıl elde edebiliriz?

Gerçek zamanlı etkileşim ne sağlar?

Maliyete değer mi?

Moore, panelde üç tip etkileşimden bahsetmiştir. Bunlar:

- Öğrenen – Eğitici Etkileşimi
- Öğrenen – Öğrenen Etkileşimi
- Öğrenen – Arayüz Etkileşimi (Moore; 1993:19)

Web 2.0 teknolojileri, e-öğrenmenin eğitim süreci içerisinde aktif hale gelmesini sağlayan en önemli etkenlerden birisidir. Web 2,0 teknolojileri, internet üzerindeki tek yönlü ve sunucu temelli iletişimi ortadan kaldırmış, kullanıcıların sözel, görsel, yazılı vb. her türlü enformasyonu paylaşarak birbirleriyle etkileşime girmesine olanak sağlamıştır. Bu gelişimsayesinde internet kullanıcıları, ortaklaşa bloglar (web günlüğü), dosya paylaşım siteleri, sosyal etkileşim siteleri, vikiler vb. sistemler oluşturabilmekte ve bu web sitelerinin içeriklerini değiştirebilmektedirler (O'Reilly, 2007: 22-24).

3. Yeni İletişim Ortamı Olarak Sosyal Medyanın E- Öğrenme Amaçlı Kullanımı

Yeni iletişim ortamlarının en önemli özelliklerinden biri olan etkileşim, bazı araştırmacılar tarafından kaynağın alıcı, alıcının da kaynak olabileceği durum olarak tanımlanmaktadır. Buradaki etkileşim, alıcı ve verici arasındaki kanalda gerçekleşir. Yeni iletişim ortamlarındaki etkileşim, alıcının verici olabilmesi veya kaynağın mesaj üzerindeki kontrolünü artırabilmesi olarak tanımlanabilir. Kullanıcının içeriğe ve uygulamalara farklı zaman dilimlerinde, etkileşimli bir şekilde ulaşabildikleri ortamlara yeni iletişim ortamları diyebiliriz (Geray, 2003: 18).

Lev Manovich yeni iletişim ortamlarını anlatırken 5 temel özellikten bahseder. Bunlar (Manovich, 2014: 56)

- Sayısal temsil (Numerical Representation),
- Modülerlik (Modularity),
- Otomasyon (Automation),
- Değişkenlik (Variability),
- Kod çevrimi (Transcoding).

Üniversitelerin yeni iletişim ortamlarını kullanarak, akademisyenlerin öğrencilerin iki temel beklentisini karşılaması gerektiğini savunmuştur.

1-Ders notlarının, kaynaklarının bulunduğu bir web sayfası sağlamaları.

2-Ders dışında öğrencilerle e-posta, sosyal medya, forum ile iletişim kurulabilmesidir.

Öğretim elemanları da bu sosyal ağlar aracılığıyla öğrencileriyle iletişim kurabilir, onların sorunlarından haberdar olabilir ya da dersle ilgili malzeme sunabilirler. Bu durum iletişimi güçlendirebilir (Çağiltay vd., 2007).

Eğitim kurumları, sosyal paylaşım siteleri ve diğer Web 2.0 araçlarını kullanarak büyük kitlelere ulaşmakta ve bu araçlar ile bilgilendirme ve eğitim çalışmaları yapmaktadır.

Günümüzde özellikle dijital nesil zamanlarının çoğunu çevrim içi olarak geçirmekte, interneti günlük hayatlarının bir parçası olarak kabul etmektedirler. Genç nüfusun yarattığı potansiyeldüşünüldüğünde sosyal paylaşım araçları; uzaktan eğitim, yaşam boyu öğrenme ve e-öğrenmekavramları için inanılmaz fırsatlar sunmaktadır (Bozkurt, 2015).

Sosyal ağlar vakit geçirmeye olanak tanıyan web 2.0 ortamlarıdır. Sürekli veri akışıve bilgiye maruz kalmak, rastgele veya farkında olmadan öğrenme kavramlarını, sosyal ağların plana çıkarmıştır. Sosyal ağlar; iletişim ve etkileşimin güçlü olması, birçok öğrenmeortamını öğrenenlere sağlaması, anında çok fazla sayıda dönüt alınabilmesi ve son olarak öğrenme sürecinde yapının çok önemli olmaması açısından önemli bir uzaktan, yaşam boyu öğrenme aracı olarak düşünülebilir (Moore, 1997).

4. Araştırmanın Metodolojisi

Bu çalışmada, öğrencilerin e- öğrenmeye bakış açıları teknoloji kabul modeline göre incelenmeye çalışılmıştır. E- öğrenme faktörleri olan, algılanan fayda, algılanan kullanım kolaylığı, tutum ve niyet faktörlerinin ortalamalarına bakılmış, demografik özelliklerle aralarında anlamlı bir ilişki olup olmadığı incelenmiştir. Faktörlerde yer alan maddelere verilen cevaplara göre e – öğrenme teknolojisini ne derece kabul ettikleri araştırılmaya çalışılmıştır.

Araştırmanın asıl amacı, sosyal ağların bir e- öğrenme aracı olarak ne düzede kullanıldığı ve bu ortamlarda ne düzeyde etkileşime girildiği öğrenilmek istenmiştir. Öğrencilerin e- öğrenme amaçlı diğer öğrencilerle, eğitimleriyle, arayüzle ve içerikle ne derece etkileşime girdikleri ve bu etkileşim türlerine yönelik tutumları öğrenilmeye çalışılmıştır. Son olarak e- öğrenmeye bakış açısı ve sosyal ağları e- öğrenme amaçlıkullanımı ve etkileşime girme düzeylerinin ortalaması arasında anlamlı bir ilişki olup olmadığı incelenmiştir.

4.1. Araştırma Evreni ve Örneklem

Araştırmanın evreni, 2014-2015 öğretim yılında İnönü Üniversitesi, Hasan Kalyoncu Üniversitesi ve Zirve Üniversitesi'nde lisans, yüksek lisans ve uzaktan eğitim programlarındaöğrenim görmekte olan öğrencilerden rastgele seçilmiştir.(İletişim Fakültesi, EğitimFakültesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Hukuk Fakültesi ve Mühendislik fakültesi öğrencileri). Anket online olarak yayınlanmış, uzaktan eğitim öğrencilerinin maillerineatılmış, üniversitelerin Facebook sayfalarında paylaşılmıştır. Bir kısmı da elden tamamen gönüllülük esasına dayalı bir şekilde uygulanmıştır.Toplamda 575 kişiye anket uygulanmıştır.

4.2. Veri Toplama Araçlarının Hazırlanması

Anketin ilk bölümünde; katılan kişilerin demografik yapısı ortaya çıkarılmış, interneti ve sosyal paylaşım ağlarını kullanım sıklıklarını, bilgisayar ve sosyal ağları kullanma amaçları öğrenilmeye çalışılmıştır.

İkinci bölümde; bireylerin e- öğrenmeye, teknoloji kabul modeli ile bakış açısı değerlendirilmeye çalışılmıştır. Öğrencilerin e-öğrenmeye bakış açıları, şu faktörlerle incelenmeye çalışılmıştır:

- Algılanan fayda
- Algılanan Kullanım Kolaylığı
- Tutum
- Algılanan Niyet

Üçüncü bölümde ise öğrencilerin sosyal paylaşım ağlarını bir e- öğrenme ortamı olarak kullanıp, etkileşime ne ölçüde girdikleri saptanmaya çalışılmıştır. Sorularda eğitim-öğrenen etkileşimi, öğrenen- öğrenen etkileşimi ve öğrenen-arayüz etkileşimini sorgulayanlar mevcuttur. Bu bölümde, öğrencilerin sosyal ağları bir e- öğrenme aracı olarak kullanıp kullanmadıklarını, kullananlarınsa ne ölçüde etkileşime girdiği öğrenilmeye çalışılmıştır.

4.3. Verilerin Çözümlemesi ve Değerlendirilmesi

Kullanılan anket ve soruları bilgisayar ortamında değerlendirilebilecek şekilde uygun formatta hazırlanmıştır. Toplanan formlar veya online olarak elde edilen veriler Microsoft Excel programında düzenlenmiş, uygun formata getirilerek "IBM SPSS Statistic 22" adlı programa aktararak analiz edilmesi de sağlanmıştır.

Ölçeklerin normal dağılıma uyup uymadığı One-SampleKolmogorov-Smirnov Testi ile değerlendirilmiştir. Elde edilen sonuçlar hiçbir ölçeğin normal dağılıma uymadığını göstermektedir. Bu bağlamda verilerin analizinde parametrik olmayan analizlerden yararlanılmıştır. Non-parametrik karşılığı olmayan durumlarda ise parametrik testlere başvurulmuştur. Analiz kapsamında pasta ve çubuk grafikler, çapraz tablolar, güvenilirlik ve geçerlilik analizi (Reliability Analysis), faktör analizi, Man Whitney , Kruskal Wallis testi, Spearman'sRankOrder Korelasyon testi, Regression yapılmıştır.

5. Sonuç

Araştırmanın sonucu bölümündeki analiz değerlendirmeleri incelendiğinde öğrencilerin e- öğrenme bakış açılarının olumlu yönde olduğunu görmekteyiz. Anlamlı ve önemli olan sonuçları ele alırsak, lisansüstü öğrencilerin e- öğrenmeye katılma isteklerinin lisans öğrencilerine göre daha fazla olduğunu görmekteyiz. Devlet üniversitesine giden öğrencilerin, vakıf üniversite öğrencilerine göre e- öğrenmeye yönelik tutumları daha olumludur. E öğrenme ortamlarının kullanımının kolay olduğunu düşünen öğrenciler mühendislik fakültesi öğrencileridir. Eğitim fakültesi öğrencilerinin e- öğrenmeye yönelik tutumu ise diğer fakülte öğrencilerine göre daha olumludur. Sosyal ağlara üye olan öğrenciler, olmayanlara göre e- öğrenmeyi daha faydalı ve kullanımını kolay buluyor.

Sosyal ağları e- öğrenme aracı olarak ne derece kullanıldığı ve etkileşime ne düzeyde girildiğini ölçen sorular değerlendirildiğinde, eğitim fakültesi öğrencilerinin sosyal ağları, e-öğrenme amaçlı etkileşime daha fazla girdiklerini görmekteyiz. Facebook kullanan öğrenciler, kullanmayanlara göre daha aktif sosyal ağları e-öğrenme amaçlı kullanmaktadırlar. Buradan sosyal ağları e- öğrenme amaçlı kullananların çoğunlukla Facebook kullanıcıları olduğunu varsayabiliriz.

Öğrencilerin, e- öğrenme hakkında bilgi sahibi olduğunu ve e- öğrenme teknolojisine yönelik algılarının olumlu yönde olduğunu görmekteyiz. Sosyal ağları e- öğrenme amaçlı kullandığını ve etkileşime girdikleri de sonuçlar arasındadır. Araştırmanın değerlendirilmesi kısmında baktığımızda, e- öğrenmenin Teknoloji Kabul Modeline göre incelendiğini görmekteyiz. Öğrencilerinin e- öğrenme TKM faktörlerine verdikleri cevaplar ve sosyal ağları, e- öğrenme amaçlı kullanım, etkileşime girme düzeyleri arasında olumlu korelasyon ilişkileri olduğu sonucuna ulaştığımızı ifade edebiliriz.

E- öğrenme, eğitim anlayışında bir değişimi temsil etmektedir. Bugün e- öğrenme bireylerin kendilerini sürekli geliştirebileceği ortamlar sağlamaktadır. Enformasyon bakımından zenginleştirilmiş içerik, bellekte kalıcı olarak tasarlanan arayüzler, öğrenen-öğrenen ve eğitmen- öğrenen etkileşimini hızlı ve kolay bir şekilde gerçekleşmesini sağlayan e- öğrenme ortamları, gelecekte daha da fazla kullanılacaktır.

Kaynakça

- Bozkurt, A. (2013). *Açık ve Uzaktan Eğitim: Web 2.0 ve Sosyal Ağların Etkileri*, MEM, Eskişehir
[http://www.academia.edu/2536910/Açık ve Uzaktan Öğretim Web 2.0 ve Sosyal Ağların Etkileri](http://www.academia.edu/2536910/Açık_ve_Uzaktan_Öğretim_Web_2.0_ve_Sosyal_Ağların_Etkileri).
- Çağiltay, K., Yıldırım, S. Diğerleri. (2007). Öğretim Teknolojilerinin Üniversitede Kullanımına Yönelik Alışkanlıklar ve Beklentiler: Betimleyici Bir Çalışma. Web Adresi: http://ab.org.tr/ab07/kitap/cagiltay_yildirim_AB07.pdf
- Dikbaş, E. (2006). *Öğretmen adaylarının e-öğrenmeye yönelik tutumlarının incelenmesi*, İzmir.
- Kayri, M. & Gökdaş, İ. "E-Öğrenme ve Türkiye Açısından Sorunlar, Çözüm Önerileri", Yüzüncü Yıl Üniversitesi, *Elektronik Eğitim Fakültesi Dergisi*, Cilt:II, Sayı:II, Web Adresi: http://efdergi.yyu.edu.tr/makaleler/cilt_II/ozetler/ig_mkayri.htm, Erişim Tarihi: 28. 06.2014,
- Manovich, L. (2001), *The Language of New Media* Page 56, Web Adresi: http://dssedit.com/plu/Manovich-Lev_The_Language_of_the_New_Media.pdf, Erişim Tarihi:18.08.2014.
- Moore, M. G. (1993). Three types of interaction. *Distanceeducation: New perspectives* (Ed: K. Harry, M. John, ve D. Keegan). London: Routledge.

A. N. Görge, *Yeni İletişim Ortamı Olarak Sosyal Ağların E-Öğrenmede Etkileşimi Arttırmadaki Rolü*

Moore, M. G. (1997). *Theory of transactionaldistance*. Web Adresi:

[http://www.aged.tamu.edu/research/readings/Distance/1997 MooreTransDistance.pdf](http://www.aged.tamu.edu/research/readings/Distance/1997%20MooreTransDistance.pdf), Erişim Tarihi: 16.06.2013

O'Reilly, T. (2007). *What is web 2.0: designpatternsandbusinessmodelsforthenext generation of software,*

Communications &Strategies, 65, 22.24. Web Adresi: http://papers.ssrn.com/sol3/Papers.cfm?abstract_id=1008839,

Erişim Tarihi: 14.08.2014.

Özarslan, M., Kubat, B. & Bay, Ö. F. *Uzaktan Eğitim İçin Entegre Ofis Dersi'nin WEB Tabanlı İçeriğinin Geliştirilmesi ve*

Üretilmesi, Web Adresi: <http://ab.org.tr/ab07/bildiri/100.pdf>. Erişim Tarihi: 01.12.2014.

Özçağlayan, M. (1998).*Yeni İletişim Teknolojileri ve Değişim*, İstanbul: Alfa Yayınevi.

Rafaeli, S. (1998). "Interactivity: From Media toCommunication", Sage Annual Review of Communication Research, Cilt.

16, 111. Web Adresi: <http://gsb.haifa.ac.il/~sheizaf/interactivity/>, Erişim Tarihi: 12.11.2013.

Uğurlu, E. G. (2010). *Yeni İletişim Teknolojilerinde Etkileşimlilik ve İletişim Fakültesi Öğrencilerinin Etkileşimli İletişim*

Ortamları Hakkındaki Görüşlerinin İncelenmesi, Doktora Tezi, Eskişehir.

Walther, J. B. (1995). *Relationalaspects of computermediatedcommunication: Experimental observationsover time,*

OrganizationScience, 6. Web Adresi: <http://pubsonline.informs.org/doi/abs/10.1287/orsc.6.2.186>, Erişim Tarihi:

26.11.2014.